

літ 8

Привіт, Мілано!

У мене день учора пройшов з одного боку - мега щасливо. А з іншого - якимось невдало. Пам'ятаєш про мою мрію? Я дуже-дуже хотіла собі гіроскутер! І ось цей день настав!

Мені його подарували мої найкращі друзі. Я була просто на 10 небі від щастя! Я стрибала, бігала, і навіть обіймала його!:) І друзів, звісно!

Але я не могла ніяк приновитися, як ним управляти. В мене нічого не виходило. Я натискала на педалі, але мені не вистачало сили втримати необхідну міць. Та й з самою рівновагою теж була якась біда.

В один момент я взагалі рознервувалася так, що хотіла його штовхнути та більше ніколи не ставати на нього. Викинути його просто! Ось так я роззлилася на те, що у мене не виходить.

Але, я вчасно себе зупинила.

Але, я вчасно себе зупинила. По-перше, я загадала, що це подарунок від моїх любих друзів! Та ще й подарунок, про який я вже так давно мріяла! Я просто марила ним! А, по-друге, я загадала, що зі мною це не вперше.

Не вперше, коли у мене щось не виходить з одного разу. Колись я хотіла побудувати з конструктору величезну башту. Але щойно я добудовувала до половини тієї висоти, яка мені потрібна, як башта з тріском падала. А я страшенно лютувала, жбурляла конструктор і більше не хотіла за нього сідати. А ще коли, я вчилася писати.

О, ти не уявляєш, які страшенні карлючки у мене виходили, я вилазила за лінію, робила плями, і вчителька була дуже невдоволена моєю роботою.

А в мене не виходило, я засмучувалася, і вже зовсім нічого не хотіла. І тут я раптом зрозуміла! Ось знову! Щойно щось складне не виходить з першого разу, як я знову гніваюсь або засмучуюсь, і лишаю все, не доводжу справу до кінця!

І тут я загадала, що читала колись одну історію про Дракона, який потрапив у світ людей. І там один хлопчик допомагав йому дістатися Острову Драконів. І в них теж багато, що не вдавалося. Але вони ніколи не здавалися! І, врешті-решт, їхня наполегливість й те, що вони робили усе маленькими кроками допомогло їм виконати місію і досягти бажаного!

До речі, я хочу і тобі надіслати цю історію. Вона дуже цікава! Пошукаю і надішлю тобі її разом з наступним листом. А поки що надсилаю тобі ще 100500-ків, і хочу, щоб ти поповнювала ними свою скарбничку сили кожного разу, коли доводиш розпочату справу до кінця. Я дуже вірю, що в тебе вийде. Так само я вірю і в себе!

Тож, сьогодні я взяла курс на те, щоб розібратися та навчитися їздити на гіроскутері. Вреши-реши, і ходити ми навчилися не одразу.

Потрібно в усьому тренуватися! І тоді можна досягти майстерності в чомусь!

Що ж, дорога моя, до вечора! Сподіваюсь, в наступному листі похвалюсь, як мені вдалося обкатати свій новенький подарунок!

Мистецтво
маленьких
кроків

З найкращими
побажаннями,
Рапунцель